Plenul Curţii Supreme de Justiţie
a Republicii Moldova

H O T Ă R Î R E
cu privire la practica judiciară de aplicare a legislaţiei ce reglementează extrădarea

În scopul aplicării corecte şi uniforme de către instanţele judecătoreşti a legislaţiei ce reglementează extrădarea, Plenul Curţii Supreme de Justiţie, în conformitate cu art. 2 lit. e) şi art. 16 lit. c) din Legea cu privire la Curtea Supremă de Justiţie, prin prezenta hotărîre dă următoarele explicaţii:

1. Extrădarea este procedura de predare de către un stat unui alt stat a unui infractor care se găseşte pe teritoriul său, spre a fi tras la răspundere penală sau spre a-şi executa pedeapsa, stabilită printr-un act judecătoresc. În mod obligatoriu, infractorul necesită a fi anunţat în căutare interstatală sau internaţională de către statul căruia urmează a fi predat infractorul.

2. La examinarea cauzelor de extrădare, instanţele judecătoreşti vor aplica şi vor respecta prevederile următoarelor acte:

a) acte internaţionale:

1) Convenţia europeană de extrădare din 13 decembrie 1957, ratificată prin Hotărîrea Parlamentului nr.1183-XIII din 14 mai 1997 („Tratate internaţionale”, 1998, vol. 1, pag.318), şi protocoalele adiţionale la ea, semnate la Strasbourg la 15 octombrie 1975 şi 17 martie 1978;

2) Convenţia Naţiunilor Unite împotriva criminalităţii transnaţionale organizate din 15.11.2000. Adoptată la New York la 15 noiembrie 2000. Ratificată prin Legea Republicii Moldova nr.15-XV din 17.02.2005. În vigoare pentru Republica Moldova din 16 octombrie 2005. Publicată în ediţia oficială „Tratate internaţionale”, 2006, volumul 35, pag. 333;

3) Convenţia Europeană pentru reprimarea terorismului din 27.01.1977, încheiată la Strasbourg la 27 ianuarie 1977. Ratificată prin Hotărîrea Parlamentului nr. 456-XIV din 18.06.1999. Publicată în ediţia oficială „Tratate internaţionale”, 2001, volumul 28, pag. 74;

4) Convenţia internaţională privind suprimarea finanţării terorismului din 09.12.1999, adoptată la New York la 9 decembrie 1999. Ratificată prin Hotărîrea Parlamentului nr. 1241-XV din 18.07.2002. În vigoare pentru Republica Moldova din 09 noiembrie 2002. Publicată în ediţia oficială „Tratate internaţionale”, 2006, volumul 35, pag. 269;

5) Convenţia Organizaţiei Naţiunilor Unite contra traficului ilicit de stupefiante şi substanţe psihotrope din 20.12.1988. Adoptată la Viena la 20 decembrie 1988. Republica Moldova a aderat la aceasta prin Hotărîrea Parlamentului nr.252-XIII din 03.11.1994. În vigoare pentru Republica Moldova din 16 mai 1995. Publicată în ediţia oficială „Tratate internaţionale", 1999, volumul 8, pag.214//art.6;

6) Convenţia europeană de asistenţă juridică în materie penală, semnată la Strasbourg la 20.04.1959. Ratificată prin Hotărîrea Parlamentului RM nr.1332-XIII din 26.09.1997. Publicată în ediţia oficială „Tratate internaţionale", 1999, vol.14, pag. 71;

7) Convenţia privind statutul refugiaţilor, semnată la Geneva la 28 iulie 1951. În vigoare pentru Republica Moldova din 1 mai 2002. Republica Moldova a aderat la aceasta prin Legea nr.677-XV din 23.11.2001. În vigoare pentru Republica Moldova din 01 mai 2002. Publicată în ediţia oficială „Tratate internaţionale", 2006, volumul 38, pag. 5;

8) Convenţia penală cu privire la corupţie din 27.01.1999. Ratificată prin Legea nr.428-XV din 30.10.2003. Publicată în „Buletinul Curţii Supreme de Justiţie", 2003, nr.12, pag.13;

9) Recomandarea nr.R (96) 9 a Comitetului de Miniştri privind aplicarea Convenţiei Europene de Extrădare din 15.09.1996, adoptată la cea de a 572-a reuniune/www.coe.int;

10) Convenţia CSI cu privire la asistenţa juridică şi raporturile juridice în materie civilă, familială şi penală din 22.01.1993, semnată la Minsk. Ratificată prin Hotărîrea Parlamentului nr.402-XIII din 16.03.1995. În vigoare pentru Republica Moldova din 26 martie 1996. Publicată în ediţia oficială „Tratate internaţionale", 1999, volumul 16, pag.262// Partea a II-a, art. 4, 5, 8, 17, 19; Partea a IV-a, Capitolul I, art.56-71;

11) Tratatul între Republica Moldova şi Federaţia Rusă cu privire la asistenţa juridică şi raporturile juridice în materie civilă, familială şi penală din 25.02.1993. Ratificat prin Hotărîrea Parlamentului nr.260-XIII din 04.11.1994. Publicat în ediţia oficială „Tratate internaţionale", 1999, volumul 21, pag.49//Partea întîi, art. 2, 4, 6, 8, 13, 18; Partea a doua, Capitolul II, art.61-75, 77;

12) Tratatul între Republica Moldova şi Ucraina privind asistenţa juridică şi relaţiile juridice în materie civilă şi penală din 13.12.1993, semnat la Kiev. Ratificat prin Hotărîrea Parlamentului nr.261-XIII din 04.11.1994. În vigoare din 24 aprilie 1995. Publicat în ediţia oficială „Tratate internaţionale", 1999, volumul 22, pag.85// Partea întîi, art. 2, 3, 5, 7, 19; Partea a treia, Capitolul II, art.58-75;

13) Tratatul între Republica Moldova şi România privind asistenţa juridică în

materie civilă şi penală din 06.07.1996, semnat la Chişinău. Ratificat prin Hotărîrea Parlamentului nr.1018-XIII din 03.12.1996. În vigoare din 22 martie 1998. Publicat în ediţia oficială „Tratate internaţionale", 1999, volumul 20, pag.364// Partea I, art. 3, 8, 9; Partea a treia, Capitolul II, art.64-80;

14) Tratatul între Republica Moldova şi Republica Lituania cu privire la asistenţa juridică şi la raporturile juridice în materie civilă, familială şi penală din 09.02.1993, semnat la Chişinău. Ratificat prin Hotărîrea Parlamentului nr.1487a-XIII din 10.06.1993. În vigoare din 18 februarie 1995. Publicat în ediţia oficială „Tratate internaţionale", 1999, volumul 19, pag.313;

15) Tratatul între Republica Moldova şi Republica Letonia cu privire la asistenţa juridică şi la raporturile juridice în materie civilă, familială şi penală din 14.04.1993, semnat la Riga. Ratificat prin Hotărîrea Parlamentului nr.1487-XIII din 10.06.1993. În vigoare din 18 iunie 1996. Publicat în ediţia oficială „Tratate internaţionale", 1999, volumul 19, pag.278;

16) Tratatul între Republica Moldova şi Republica Azerbaidjan cu privire la asistenţa juridică şi raporturile juridice în materie civilă, familială şi penală din 26.10.2004, semnat la Bacu. Ratificat prin Legea nr.33-XVI din 14.04.2005. În vigoare din 12 februarie 2006. Publicat în ediţia oficială „Tratate internaţionale", 2006, volumul 36, pag.134;

17) Acordul între Republica Moldova şi Republica Turcia cu privire la asistenţa juridică în materie civilă, comercială şi penală din 22.05.1996, semnat la Ankara. Ratificat prin Hotărîrea Parlamentului nr.1017-XIII din 03.12.1996. În vigoare din 23 februarie 2001. Publicat în ediţia oficială „Tratate internaţionale", 2002, volumul 29, pag.355// Capitolul I, art. 2, 3, 5, 8, 19; Capitolul III, art.28, 29.

În cazul în care Republica Moldova este parte la mai multe acte internaţionale de asistenţă juridică la care este parte şi statul de la care se solicită asistenţa juridică sau statul care o solicită şi între normele acestor acte apar divergenţe sau incompatibilităţi, se aplică prevederile tratatului care asigură o protecţie mai benefică a drepturilor şi libertăţilor omului (art. 531 alin. (2) CPP);

b) acte naţionale:

1) Constituţia Republicii Moldova (în continuare – Constituţia);

2) Codul penal (Partea generală, capitolul I, art. 13);

3) Codul de procedură penală (Partea specială, titlul III, secţiunea a 2-a, art. 541-550);

4) Legea cu privire la asistenţa juridică internaţională în materie penală nr. 371-XVI din 1 decembrie 2006 (în continuare – Legea), capitolul IV; publicată în

Monitorul Oficial nr. 14-17/42 din 2 februarie 2000;

5) Hotărîrea Parlamentului RM nr. 1183-XIII din 14.05.1997 pentru ratificarea Convenţiei europene de extrădare.

Dispoziţiile tratatelor internaţionale la care Republica Moldova este parte şi alte obligaţii internaţionale ale Republicii Moldova vor avea prioritate în raport cu dispoziţiile legislaţiei naţionale (art. 531 alin. (1) CPP).

3. Cetăţeanul străin sau apatridul care este urmărit penal sau care a fost condamnat într-un stat străin pentru săvîrşirea unei fapte pasibile de pedeapsă în acel stat poate fi extrădat acestui stat străin la cererea autorităţilor competente, în scopul urmăririi sau executării sentinţei pronunţate pentru fapta comisă, sau pentru pronunţarea unei sentinţe.

4. Extrădarea se acordă de Republica Moldova, în vederea urmăririi penale sau a judecăţii, numai pentru fapte pasibile de pedeapsă privativă de libertate mai mare de 1 an, potrivit legislaţiei Republicii Moldova şi a statului solicitant, dacă instrumentul internaţional la care Republica Moldova este parte nu prevede altfel (art. 47 alin. (1) din Lege) .

În cazul dat, semnele calificative ale infracţiunii ar putea să nu coincidă. Important este ca infracţiunea concretă să fie prevăzută atît de legea statului străin, cît şi de cea a Republicii Moldova şi să fie pedepsită cu închisoare pe un termen mai mare de un an.

5. Extrădarea în vederea executării unei sentinţe se acordă dacă persoana a fost condamnată într-un stat străin pentru săvîrşirea unei fapte pasibile de pedeapsă privativă de libertate mai mare de 1 an şi doar dacă aceasta urmează a fi executată.

În acest caz, extrădarea se va acorda în situaţia în care termenul de detenţie ce urmează a fi executat sau cumulul termenelor de detenţie ce urmează a fi executate este de cel puţin 6 luni, dacă instrumentul internaţional la care Republica Moldova este parte nu prevede altfel.

6. Persoana condamnată la pedeapsă privativă de libertate cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei poate fi extrădată de Republica Moldova în caz de anulare a condamnării cu suspendarea condiţionată şi trimitere a condamnatului pentru executarea pedepsei privative de libertate, stabilite prin sentinţă, dacă pedeapsa ce urmează a fi executată răspunde exigenţelor de gravitate prevăzute la art. 544 alin. (4) CPP.

7. Dacă fapta pentru care se cere extrădarea este pedepsită cu moartea de către legea statului solicitant, extrădarea va putea fi acordată doar cu condiţia ca acel stat să prezinte asigurări, considerate de Republica Moldova suficiente, că pedeapsa capitală nu se va executa şi că va fi comutată.

8. În cazul în care se solicită extrădarea unei persoane în vederea executării

unei pedepse stabilite, printr-o sentinţă, împotriva sa *in absentia,* Republica Moldova va refuza extrădarea în acest sens dacă va considera că, la examinarea cauzei, nu a fost respectat dreptul la apărare al condamnatului, recunoscut oricărei persoane învinuite de săvîrşirea unei infracţiuni.

Extrădarea se acordă totuşi dacă statul solicitant prezintă asigurări suficiente că persoanei a cărei extrădare se cere i se va oferi dreptul la o nouă judecare, care să îi garanteze dreptul la apărare.

9. Ministerul Afacerilor Interne va proceda la identificarea şi reţinerea persoanei a cărei extrădare se cere şi va informa Procuratura Generală sau, după caz, Ministerul Justiţiei, în vederea arestării acesteia.

Persoana care se află în căutare interstatală şi/sau internaţională şi a cărei arestare se cere de autorităţile centrale ale statului solicitant în vederea extrădării va putea fi reţinută de organele de urmărire penală pentru cel mult 72 de ore, în condiţiile prevăzute de Codul de procedură penală.

10. După primirea cererii de extrădare, formulate în scris de autoritatea competentă a statului solicitant, Procuratura Generală, îndată după localizarea şi identificarea persoanei extrădabile, urmează să sesizeze instanţa judecătorească din raza teritorială a Ministerului Justiţiei, pentru a se decide asupra aplicării măsurii arestului provizoriu în vederea extrădării persoanei a cărei extrădare se cere şi continuării procedurii judiciare de soluţionare a cererii de extrădare.

Demersul privind arestul provizoriu va fi depus în numele Procurorului General.

Sesizarea prin care se solicită aplicarea arestului provizoriu după primirea cererii de extrădare poate fi depusă pînă la, concomitent cu sau după înaintarea în instanţa de judecată a demersului privind extrădarea persoanei.

În cazul în care Ministerul Justiţiei este autoritatea competentă să soluţioneze cererea de extrădare, acesta poate solicita arestarea persoanei a cărei extrădare se cere doar prin intermediul Procuraturii Generale.

11. Arestul provizoriu în vederea extrădării se dispune şi se prelungeşte de către judecătorul de instrucţie, învestit cu soluţionarea cererii de extrădare (art. 55 alin. (3) din Lege).

Pînă la înaintarea în instanţa de judecată a demersului privind extrădarea persoanei, sesizarea privind aplicarea arestului provizoriu în vederea extrădării persoanei se examinează în conformitate cu prevederile art. 308 CPP, care se aplică în mod corespunzător.

După înaintarea în instanţa de judecată a demersului privind extrădarea persoanei, sesizarea privind aplicarea sau prelungirea arestului provizoriu în vederea extrădării persoanei se examinează în cadrul procedurii prin care se soluţionează cererea de extrădare.

La examinarea demersului privind aplicarea sau prelungirea arestului provizoriu în vederea extrădării persoanei, instanţa judecătorească competentă urmează să ţină cont de jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului.

Curtea Europeană, în cauzele Chahal contra Marii Britanii (hotărîrea din 15

noiembrie 1996, parag. 112), Conka contra Belgiei (hotărîrea din 5 februarie 2002 parag. 38), John contra Greciei (hotărîrea din 10 mai 2007, parag. 33-36), a menţionat că articolul 5 parag. 1 lit. f) din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale nu obligă statul să stabilească faptul că detenţia persoanei împotriva căreia este în curs o procedură de extrădare este necesară în scopul de a preveni comiterea de infracţiuni sau sustragerea de la proceduri, astfel cum prevăd dispoziţiile art. 5 parag. 1 lit. c) din Convenţia europeană. Din acest punct de vedere, protecţia conferită libertăţii persoanei este inferioară celei instituite de art. 5 parag. 1 lit. c) din Convenţia europeană. Articolul 5 parag. 1 lit. f) permite privarea de libertate a persoanei pentru simplul motiv că împotriva acesteia este în curs o procedură de extrădare.

12. Încheierea prin care s-a dispus sau s-a prelungit arestul provizoriu în vederea extrădării persoanei poate fi atacată cu recurs în termen de 3 zile la Curtea de Apel Chişinău, în conformitate cu prevederile art. 311-312 CPP care se aplică în mod corespunzător.

Prevederile art.55 alin. (3) din Lege, care stabilesc că încheierea prin care a fost dispus sau prelungit arestul provizoriu poate fi atacată cu recurs doar împreună cu hotărîrea judecătorească pronunţată asupra cererii de extrădare, nu pot fi aplicate, fiindcă contravin art. 25 alin. (4) din Constituţie.

13. La examinarea demersului privind aplicarea arestului provizoriu în vederea extrădării, participarea procurorului, a persoanei a cărei extrădare se cere şi a apărătorului acesteia, ales sau numit, este obligatorie.

În cazul în care demersul de extrădare se depune de către ministrul justiţiei, la examinarea demersului privind aplicarea arestului provizoriu în cadrul procedurii prin care se soluţionează cererea de extrădare, participă şi reprezentantul Ministerului Justiţiei (art. 544 alin. (7) CPP).

Pe parcursul soluţionării cauzei privind extrădarea persoanei, fiecare prelungire acordată nu va depăşi 30 de zile. Durata totală a măsurii arestului provizoriu nu poate depăşi 180 de zile.

14. În caz de urgenţă, Procurorul General poate cere din oficiu sau la cererea statului solicitant arestarea provizorie a persoanei urmărite sau condamnate, chiar înainte de formularea şi transmiterea cererii de extrădare.

Solicitarea arestării poate fi făcută prin poştă, telegraf, telex, fax sau prin orice alt mijloc care lasă urmă scrisă. Solicitarea trebuie să conţină date despre mandatul de arestare sau despre hotărîrea judecătorească definitivă, adoptată în privinţa acestei persoane, şi asigurarea că cererea de extrădare va fi expediată ulterior.

Ministerul Justiţiei poate solicita arestarea persoanei în cazul dat numai prin intermediul Procuraturii Generale.

15. În demersul procurorului cu privire la aplicarea arestului provizoriu în caz de urgenţă, urmează să fie indicată existenţa unui mandat de arest preventiv sau a unui mandat de executare a pedepsei aplicate printr-o hotărîre judecătorească definitivă, o expunere sumară a faptelor care trebuie să precizeze data şi locul unde au

fost comise şi să menţioneze dispoziţiile legale aplicabile, precum şi datele disponibile asupra identităţii, cetăţeniei şi localizării persoanei urmărite.

16. În caz de urgenţă, persoana a cărei extrădare se cere poate fi arestată înainte de primirea cererii de extrădare, în baza unui mandat de arestare pe un termen de 18 zile.

Persoana arestată urmează să fie pusă în libertate dacă, în termen de 18 zile de la arestare, instanţa judecătorească care decide asupra admisibilităţii arestării persoanei nu va primi cererea de extrădare şi documentele respective.

Acest termen poate fi prelungit în baza unui demers al Procuraturii Generale numai la solicitarea statului străin sau a instanţei internaţionale, dar în nici un caz nu poate să depăşească 40 de zile de la arestare (art. 547 alin. (3) CPP).

Punerea în libertate a persoanei arestate pe motivul că nu a fost primită cererea de extrădare nu împiedică o nouă arestare şi extrădare, dacă cererea de extrădare va fi primită ulterior.

17. La examinarea demersului privind aplicarea arestului provizoriu în caz de urgenţă, participarea procurorului, a persoanei a cărei extrădare se cere şi a apărătorului acesteia, ales sau numit, este obligatorie.

Demersul privind aplicarea arestului provizoriu în caz de urgenţă se examinează în conformitate cu prevederile art. 308 CPP, care se aplică în mod corespunzător.

Încheierea prin care s-a dispus sau s-a prelungit arestul provizoriu în caz de urgenţă poate fi atacată cu recurs în termen de 3 zile la Curtea de Apel Chişinău, în conformitate cu prevederile art. 311-312 CPP, care se aplică în mod corespunzător.

18. Cererea de extrădare, formulată în scris de autoritatea competentă a statului solicitant, în faza de urmărire penală se adresează Procuraturii Generale, iar în faza de judecată şi de executare a pedepsei se adresează Ministerului Justiţiei.

19. Cererea de extrădare se întocmeşte în temeiul instrumentului internaţional la care Republica Moldova şi statul solicitant sînt părţi sau în temeiul condiţiilor de reciprocitate scrise.

La cererea de extrădare trebuie să fie anexate, în funcţie de faza procesului penal, actele indicate la art. 542 alin. (3) şi (4) CPP. Cererea de extrădare urmează să fie întocmită în limba de stat a statului solicitant şi se traduce în limba statului solicitat.

20. Procuratura Generală sau, după caz, Ministerul Justiţiei va face de urgenţă verificarea corespunderii cererii de extrădare cu prevederile instrumentului internaţional pentru a se constata:

a) dacă există un instrument internaţional la care Republica Moldova şi statul solicitant sînt părţi sau dacă există obligaţii reciproce scrise;

b) dacă cererea şi actele privitoare la extrădare sînt însoţite de traduceri în limba de stat;

c) dacă există vreun alt impediment de extrădare, cum ar fi existenţa unuia

dintre cazurile de refuz al asistenţei juridice internaţionale prevăzute în art. 546 CPP şi art. 43 din Lege sau neidentificarea persoanei pe teritoriul Republicii Moldova ori decesul persoanei a cărei extrădare se cere.

În situaţia în care cererea de extrădare şi actele anexate nu sînt însoţite de traduceri în limba de stat, Procuratura Generală sau, după caz, Ministerul Justiţiei urmează să ia măsuri pentru efectuarea cît mai urgentă a unei traduceri.

21. Dacă Procurorul General sau, după caz, ministrul justiţiei consideră că persoana solicitată de statul străin sau instanţa internaţională nu poate fi extrădată, acesta refuză extrădarea prin decizie motivată (art. 51 alin. (1) din Lege).

22. Dacă Procurorul General sau, după caz, ministrul justiţiei consideră că cererea de extrădare a statului străin sau a instanţei internaţionale întruneşte toate condiţiile de admisibilitate şi că nu există impedimente pentru extrădarea persoanei, înaintează în instanţa judecătorească un demers, la care se anexează cererea şi actele ataşate ale statului solicitant în condiţiile art. 544 alin. (6) CPP.

Decizia privind extrădarea din Republica Moldova se adoptă de către instanţa judecătorească competentă.

23. Republica Moldova nu-şi extrădează propriii cetăţeni, persoanele cărora le-a acordat dreptul de azil şi persoanele cărora li s-a acordat statutul de refugiat politic.

La examinarea cererii de extrădare adresate Republicii Moldova, în sensul posibilului refuz, instanţa va ţine cont de situaţiile procesuale specificate în art.546 alin.(2) CPP şi art.43 din Lege.

Examinînd cererea de extrădare, în sensul posibilului refuz, instanţa judecătorească va ţine cont de faptul că nu sînt considerate infracţiuni de natură politică:

a) atentatul la viaţa unui şef de stat sau a unui membru al familiei acestuia;

b) crimele împotriva umanităţii, prevăzute de Convenţia pentru prevenirea si reprimarea crimei de genocid, adoptată la 9 decembrie 1948 de Adunarea Generală a Naţiunilor Unite;

c) infracţiunile prevăzute la art. 50 din Convenţia de la Geneva din 1949 pentru îmbunătăţirea sorţii răniţilor şi bolnavilor din forţele armate în campanie, la art. 51 din Convenţia de la Geneva din 1949 pentru îmbunătăţirea sorţii răniţilor, bolnavilor şi naufragiaţilor forţelor armate maritime, la art. 129 din Convenţia de la Geneva din 1949 cu privire la tratamentul prizonierilor de război şi la art. 147 din Convenţia de la Geneva din 1949 cu privire la protecţia persoanelor civile în timp de război;

d) orice violare similară a legilor războiului care nu este prevăzută de dispoziţiile din convenţiile de la Geneva enumerate la lit. c);

e) infracţiunile prevăzute la art. 1 din Convenţia europeană pentru reprimarea terorismului, adoptată la Strasbourg la 27 ianuarie 1977, şi în alte instrumente internaţionale pertinente;

f) acţiunile prevăzute în Convenţia împotriva torturii şi altor pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante, adoptată la 10 decembrie 1984 de Adunarea Generală a Naţiunilor Unite;

g) orice altă infracţiune al cărei caracter politic a fost eliminat de tratatele,

convenţiile sau acordurile internaţionale la care Republica Moldova este parte.

24. Extrădarea nu se admite pentru o infracţiune pentru care a intervenit amnistia în Republica Moldova, dacă Republica Moldova avea competenţa să urmărească această infracţiune, potrivit propriei sale legi penale.

25. Actul de graţiere adoptat de statul solicitant face inoperantă cererea de extrădare, chiar dacă celelalte condiţii ale extrădării sînt îndeplinite.

26. Extrădarea nu se acordă în cazul în care prescripţia răspunderii penale sau prescripţia executării pedepsei este împlinită, fie potrivit legii Republicii Moldova, fie potrivit legii statului solicitant.

Înaintarea cererii de extrădare întrerupe prescripţia neîmplinită anterior.

27. Demersul de extrădare se soluţionează de către judecătorul de instrucţie din cadrul instanţei judecătoreşti aflate în raza teritorială a Ministerului Justiţiei, cu participarea procurorului, a persoanei a cărei extrădare se cere şi a apărătorului acesteia ales sau numit în conformitate cu Legea cu privire la asistenţa juridică garantată de stat.

În cazul în care demersul de extrădare se depune de către ministrul justiţiei, la soluţionarea cererii de extrădare participă şi reprezentantul Ministerului Justiţiei (art. 544 alin. (7) CPP).

28. Instanţa judecătorească interoghează persoana a cărei extrădare se cere, asigurîndu-i un avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, dacă nu există un avocat ales. Procurorul General sau, după caz, Ministrul Justiţiei (în dependenţă de autoritatea care a înaintat demersul de extrădare) asigură, în caz de necesitate, prezenţa în şedinţă de judecată a interpretului.

Procedura examinării demersului de extrădare este publică (art. 58 alin. (1) din Lege).

În cazul în care persoana a cărei extrădare se cere sau procurorul se opune sau dacă interesele justiţiei o cer, prin hotarîre motivată, instanţa judecătorească decide asupra examinării cauzei în şedinţă închisă.

29. După interogatoriu, judecătorul de instrucţie va informa persoana a cărei extrădare se cere despre dreptul acesteia la o procedură simplificată de extrădare şi îi va comunica efectele juridice ale acestei proceduri.

Persoana a cărei extrădare se cere poate să opteze fie pentru extrădare voluntară (prin procedură simplificată), fie pentru continuarea procedurii (în caz de opunere la extrădare).

30. În cazul în care persoana a cărei extrădare se cere declară în faţa instanţei judecătoreşti că renunţă la beneficiile pe care i le poate conferi legea de a se apăra împotriva cererii de extrădare şi că îşi dă consimţămîntul să fie extrădată şi predată autorităţilor competente ale statului solicitant, instanţa judecătorească consemnează declaraţia dată într-un proces-verbal, ce este semnat de preşedintele completului de

judecată, grefier, persoana a cărei extrădare se cere, de avocatul ei şi de interpret.

31. Instanţa de judecată, constatînd că persoana a cărei extrădare se cere este pe deplin conştientă de consecinţele opţiunii sale, luînd în considerare concluziile participanţilor la proces, examinează existenţa vreunui impediment care ar exclude extrădarea.

Stabilind că extrădarea simplificată este admisibilă, instanţa judecătorească ia act despre acest fapt prin încheiere şi dispune, totodată, asupra măsurii preventive necesare a fi luată pînă la predarea persoanei a cărei extrădare se cere (art. 59 alin. (1) din Lege).

32. Consimţămîntul dat de către persoana a cărei extrădare se cere, care a optat pentru extrădare voluntară (prin procedură simplificată), nu poate fi revocat odată ce a fost confirmat de către instanţa judecătorească.

Încheierea instanţei judecătoreşti prin care s-a admis extrădarea simplificată este definitivă şi nu poate fi contestată cu recurs (art. 59 alin. (1) din Lege).

33. Încheierea prin care s-a admis extrădarea simplificată se redactează în 24 de ore şi se transmite de îndată, în copie autentificată, Procurorului General sau ministrului justiţiei, pentru informarea statului solicitant şi/sau întreprinderea măsurilor necesare de predare.

Potrivit prevederilor art. 544 alin. (7) CPP şi art. 53 alin. (1) din Lege, emiterea suplimentară a unei decizii de către Procurorul General sau ministrul justiţiei, după adoptarea încheierii prin care s-a admis extrădarea simplificată, nu este necesară.

34. Procedura simplificată de extrădare poate fi aplicată în privinţa persoanei a cărei extrădare se cere şi în cazul în care nu a fost formulată şi transmisă cererea oficială de extrădare de către statul solicitant. Prin urmare, condiţia de bază ce urmează a fi respectată în situaţia dată este ca în privinţa acestei persoane să fi fost eliberat un mandat de arestare pentru extrădare, conform art. 547 CPP.

În consecinţă, persoana a cărei extrădare se cere poate înainta cererea de aplicare a procedurii simplificate atît instanţei judecătoreşti care examinează cererea de extrădare, cît şi autorităţii competente să soluţioneze cererea de extrădare (care o va transmite instanţei judecătoreşti, pentru examinare şi emiterea unei încheieri asupra cererii).

În cazul în care persoana arestată consimte la extrădarea sa conform procedurii simplificate, prezentarea unei cereri oficiale de extrădare şi a actelor indicate la art.542 CPP nu este necesară (art. 545 alin. (1) CPP).

35. În cazul în care persoana a cărei extrădare se cere se opune la extrădare, instanţa va continua procedura, soluţionînd cauza în conformitate cu prevederile art. 60-63 din Lege.

36. Dacă se opune la extrădare, persoana a cărei extrădare se cere îşi va putea formula argumentele oral şi în scris, totodată va putea propune probe.

Dosarul cauzei este pus la dispoziţia apărătorului persoanei respective pentru a

putea prezenta în scris, în termen de pînă la 8 zile, o opunere motivată la cererea de extrădare şi a indica mijloacele de probă admise de legislaţia Republicii Moldova, numărul de martori fiind limitat la doi.

Opunerea nu poate fi întemeiată decît pe faptul că persoana arestată nu este cea urmărită sau că nu sînt îndeplinite condiţiile pentru extrădare.

37. În cazul în care persoana extrădabilă prezintă probe care dovedesc că ea a formulat o cerere de azil în conformitate cu legislaţia Republicii Moldova, care, deocamdată, nu a fost soluţionată printr-o decizie irevocabilă, instanţa nu se va pronunţa asupra cererii de extrădare pînă la soluţionarea cererii de azil, din motivul că persoana beneficiază de protecţia acordată prin dispoziţiile Convenţiei privind statutul refugiaţilor, semnate la Geneva la 28 iulie 1951, şi ale Legii privind azilul în Republica Moldova nr. 270-XVI din 18.12.2008 (principiul nereturnării), dispoziţii speciale, care au un caracter derogator de la cele ale dreptului comun în materia extrădării.

Potrivit prevederilor articolului 51 din Lege, în cazul în care persoana extrădabilă, pînă la examinarea cererii de extrădare, a părăsit teritoriul Republicii Moldova şi nu este posibil de a identifica locul aflării ei ori persoana a cărei extrădare se cere a decedat, cererea de extrădare urmează a fi respinsă.

Respingerea cererii de extrădare pe motivul neidentificării persoanei pe teritoriul Republicii Moldova nu împiedică arestarea şi extrădarea persoanei respective identificate ulterior, dacă statul solicitant va formula o nouă cerere de extrădare.

38. Mijloacele de probă acceptate de instanţa judecătorească vor fi administrate în maximum 15 zile.

Dacă informaţiile comunicate de statul solicitant se dovedesc a fi insuficiente pentru a permite Republicii Moldova să pronunţe o încheiere de extrădare, instanţa judecătorească competentă va solicita complinirea informaţiilor necesare. În acest scop, va fixa un termen de 2 luni.

39. După examinarea cererii de extrădare, a materialului probator şi a concluziilor prezentate de participanţii la proces, instanţa judecătorească constată, prin încheiere, dacă sînt sau nu întrunite condiţiile extrădării.

Instanţa judecătorească nu este competentă să se pronunţe asupra temeiniciei urmăririi penale sau condamnării pentru care autoritatea centrală a statului solicitant cere extrădarea.

Hotărîrea prin care s-a dispus extrădarea se redactează în cel mult 5 zile de la data pronunţării.

Dacă instanţa judecătorească constată că nu sînt îndeplinite condiţiile pentru extrădare, respinge cererea şi dispune punerea în libertate a persoanei a cărei extrădare se cere.

Hotărîrea în cazul dat se redactează în 24 de ore de la pronunţare.

40. În termen de 10 zile de la pronunţare, hotărîrea judecătorească asupra extrădării poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Chişinău de către Procurorul

General, de persoana a cărei extrădare se cere, precum şi de avocatul ei.

Recursul se judecă conform prevederilor secţiunii a 2-a a capitolului IV din titlul II din Partea specială a Codului de procedură penală.

Hotărîrea judecătorească, devenită definitivă, se expediază Procuraturii Generale sau Ministerului Justiţiei, pentru informarea statului solicitant şi/sau întreprinderea măsurilor necesare de predare.

Preşedintele Curţii
Supreme de Justiţie **Mihail Poalelungi**

Chişinău
28 mai 2012
nr.3